

11. Německý kongres prevence kriminality, Norimberk 2006

Mgr. Jan ROZUM, Mgr. Jan TOMÁŠEK, Institut pro kriminologii a sociální prevenci, Praha

Ve dnech 8.-9. května 2006 se v Norimberku konal již jedenáctý ročník Německého kongresu prevence kriminality. Smyslem této akce, poprvé pořádané v roce 1995 v Lübecku a v následujících letech pak mimo jiné například v Bonnu, Hannoveru či Stuttgartu, je především umožnit setkání a vzájemnou výměnu informací všem subjektům, které v zemi našich západních sousedů působí na poli prevence kriminality. V posledních letech organizátoři kongresu navíc pravidelně připravují i poměrně bohatý program pro zahraniční hosty, a tak se dá bez nadsázky konstatovat, že tato akce postupně nabírá také na mezinárodním významu.

Ústředním tématem letošního dvoudenního setkání v Norimberku bylo propojení prevence kriminality s oblastí sportu. Tato problematika nebyla zvolena náhodou, neboť kongres se konal pouhý měsíc před zahájením jedné z největších sportovních akcí letošního roku, fotbalového mistrovství světa, jehož pořádání se zhostilo právě Německo. Příspěvky ke zmíněnému tématu směřovaly jak k možnostem využití aktivního sportování pro prevenci společensky nežádoucích jevů, tak i k některým všeobecně známým problémům, které bohužel sport na nejvyšší úrovni v celém světě provázejí (zejména divácké násilí v souvislosti s fotbalovými zápasy).

Obecně je možno konstatovat, že samotný kongres sestával jednak z úctyhodné řady přednášek a seminářů, jednak ze souběžně probíhající výstavy, či lépe řečeno veletrhu, kde mohly jednotlivé instituce působící v oblasti prevence kriminality seznámit návštěvníky se svou činností a nabídnout jim v případě zájmu konkrétní spolupráci.

Co se výstavy týče, o mimořádném zájmu prezentovat své aktivity touto formou svědčí dozajista fakt, že v Norimberku bylo možné seznámit se u jednotlivých stánků se zhruba 150 různými institucemi a preventivními programy a projekty. Drtivá většina z nich pocházela přirozeně z Německa, nicméně zastoupení zde měly i některé organizace mezinárodní, například Bílý kruh či European Forum for Urban Safety (Evropské fórum pro bezpečí ve městech). Výstava patrně nejlepším možným způsobem naplňovala jeden z hlavních smyslů celé akce, a to organizátory i některými přednášejícími odborníky opakovaně připomínaný cíl prolomit tradiční bariéry mezi jednotlivými realizátory preventivních opatření, kteří často pocházejí z různých a na první pohled jakoby vzdálených oblastí působení. Návštěvník tu tak na jednom místě mohl posuzovat projekty nabízené policejními orgány, školními zařízeními, orgány sociální péče, nestátními a neziskovými organizacemi či organizacemi dobrovolnickými, a stejně tak se mohl seznámit i s činností vědeckých a výzkumných pracovišť či institucí zaměřených na vzdělávání pracovníků v oblasti prevence. Potěšující bylo rozhodně zjištění, že tyto jednotlivé subjekty spolu v rámci kongresu bez rozpaků komunikují, vyměňují si zkušenosti a informace o své činnosti a čile navazují kontakty pro budoucí možnou spolupráci.

Pokud jde o semináře a přednášky, z pestré řady vystoupení stojí rozhodně za zmínku hned úvodní blok v největším sále kongresového centra (hala Brusel), v němž k účastníkům kromě ředitele pořádající agentury Ericha Markse promluvil mimo jiné i starosta Norimberku Ulrich Maly či současný bavorský ministr vnitra Günther Beckstein. Formou velmi zajímavých a podnětných příspěvků se uvedli též profesor Günter A. Pilz z Univerzity v Hannoveru nebo i u nás dobře známý profesor Hans-Jürgen Kerner, ředitel Institutu pro kriminologii Univerzity v Tübingenu a současný prezident Evropské kriminologické společnosti. K dalším zajímavým momentům této části kongresu

patřila nepochybně přednáška profesora Andrease Beelmana z Univerzity v Jeně na téma kritické evaluace preventivních programů zaměřených na školení rodičů a podobně o den později vystoupení Thomase Schneidera z koordinačního centra německého projektu zaměřeného na preventivní práci s fotbalovými fanoušky.

Pro některé účastníky mohlo být určitým překvapením značné množství dětí školního věku, které se v prostorách kongresového centra v průběhu akce pohybovaly. Jak se ukázalo, organizátoři se snažili celé akce maximálně využít i k oslovení právě těch věkových skupin, kterých se řada programů a projektů představených v rámci kongresu úzce týkala. Díky tomu tak mohli norimberští školáci zavítat nejen na několik speciálně pro ně uchystaných přednášek (včetně živé diskuse o problematice násilí v dnešní společnosti se zástupci Institutu Maxe Plancka ve Freiburgu, tedy věhlasného kriminologického pracoviště), ale také navštívit filmové projekce v kinosále či se bohatě sportovně vyžít v horním patře kongresového centra, kde jim bylo k dispozici například malé fotbalové hřiště nebo boxerský ring.

Není zde jistě třeba příliš rozvádět, že uvedená akce byla v mnoha ohledech inspirativní i pro Českou republiku. Také u nás se v posledních letech stále více volá po vzájemné spolupráci a provázanosti jednotlivých subjektů prevence a zřejmě již nikdo nezpochybňuje fakt, že právě toto je jeden z klíčových prvků celého systému. Nicméně podobná příležitost pro vzájemné setkání na celostátní úrovni a potřebnou výměnu zkušeností tu zatím bohužel chybí. Nezbyvá než věřit, že je pouze otázkou času, kdy se i u nás něčeho podobného, byť třeba i v menším měřítku, dočkáme.